

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தில் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தன்மை

நா. கிருஷ்ணவேணி ^{அ, *}, கோ. இராஜேஸ்வரி ^அ,

^அ தமிழ்த்துறை, அ.வீ.வா.நி. ஸ்ரீ புஷ்பம் கல்லூரி (தன்னாட்சி), (பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைவுப் பெற்றது), பூண்டி-613503, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Folk Literature in Nalayira Divya Prabandham

N. Krishnaveni ^{அ, *}, G. Rajeswari ^அ

^அ Department of Tamil, A.V.V.M. Sri Pushpam College (Autonomous), (Affiliated to Bharathidasan University), Poondi - 613503, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
kvram2016@gmail.com

Received: 03-06-2022
Revised: 28-09-2022
Accepted: 20-10-2022
Published: 12-12-2022

ABSTRACT

Folk literature is the mirror of society. Folk literature reflects the experiences and feelings of the rural people. The customs, rituals, ceremonies and traditions of the country people are expressed in folk literature. The nature of folk literature is seen in many ways. One of them is Nalayira Divya Prabandham, the Vaishnava literary work. The Alwars composed hymns describing the virtues of Tirumal's marriage and incarnations and showed it up in folk literature. Alwars also sung many lullabies. They have sung a folk song called "Pallandu Vaalththu". The nature of a woman who is in love with God can be known through the proverbs. Alwars have shown that they celebrated festivals two thousand years ago itself. The repetition of a word in folk literature is one of its characteristics. The opinions of scholars related to folklore are explained in this article. This article reflects the nature of folk literature in Nalayira Divya Prabandham.

Keywords: Folk Literature, Nalayira Divya Prabandham, Feelings, Rural People.

முன்னுரை

நாட்டுப்புறம் என்ற சொல் சிற்றூர், சிற்றூரைச் சூழ்ந்த இடம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகும். கிராமப் பகுதிகளில் நாகரிகம் சென்றடையாத பகுதிகளை நாட்டுப்புறம் என அழைக்கிறோம். ஏட்டில் எழுதப்பெற்ற இலக்கியம் காலம் காட்டும் கண்ணாடி என்றால், நாட்டுப்புற இலக்கியம் சமுதாயத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியாகும். நாட்டுப்புற இலக்கியம் கிராமப்புற மக்களின் அனுபவங்களை மட்டுமின்றி அவர்களது உணர்வுகளையும் பிரதிபலித்து நிற்கிறது எனச் சங்கர்சென் குப்தா கூறுகிறார். நாட்டுப்புற மக்களால் பழக்கத்தில் உள்ள பாடல்கள், கதைகள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், மரபுகள், பழக்க வழக்கங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் யாவற்றையும் சுட்டிக்காட்டுவது நாட்டுப்புற இலக்கியமாகும். இவை ஏட்டில் எழுதப்பெறாத வாய்மொழி வடிவம் கொண்டவை. எனவேதான், நாட்டுப்புற இலக்கியம் என்பதை வாய்மொழி இலக்கியம் என்றும் கூறுவர். மரபு வழியில் வாழ்க்கையை அமைத்து பண்பாட்டின் எதிரொலியாக வாழ்ந்து நாகரிக மக்களையும் தன் வசம் ஈர்க்கும் நளினம் வாய்ந்தது நாட்டுப்புற இலக்கியம்.

நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் தோற்றுவாய்

நாட்டுப்புற இலக்கியம் 'கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்தகுடி' என்று முன்னோர் தமிழ்மொழியின் தோற்றம் போன்றே நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் தோற்றம் அறியமுடியாத பழமை வாய்ந்ததாகும்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மனனம் செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் எதுகை, மோனை, ஒரே சொல் திரும்பத் திரும்ப வருதல், ஒரு தொடரில் இறுதிச் சொல் அடுத்த வரியில் முதலில் வரும் அந்தாதி அமைப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டும் வரும். இப்படி இந்த முறையில்தான் பாட வேண்டும் என்கிற கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்காதது.

நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைகள்

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் கும்மி, கோலாட்டம், தாலாட்டு, ஒப்பாரி, விழாக்கள் போன்றவற்றில் பாடப்படுவதாகும். கதைகள் என்பவை இராமாயணம், மகாபாரதம், புராணக்கதை, செவிவழிக் கதைப் போன்றவை முதலில் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களாக அமையப்பெற்றவையாகும்.

சான்றாக, "ஒரு முலை இழந்த திருமாவுண்ணி". இதில் செவிவழிக் கதையாக இருப்பினும், அது சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியைப் பரத்தி ஒருத்தி கூறுவதாக அமையப்பெற்றுள்ளது. பழமொழிகள், விடுகதைகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் ஆகியவை நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைகளாகும்.

நாட்டுப்புறவியல் பற்றிய அறிஞர்கள் கருத்து

Folk என்கிற சொல் படைப்பவர்களைக் குறிக்கிறது என்கிறார் ஆறு. இராமநாதன், கிராமப்புற படிப்பறிவில்லாத மக்களைக் குறிக்கும் என்கிறார். Folk என்னும் சொல் வழக்காறுகளை உருவாக்குவோரையும் மறுவுருவாக்கம் செய்வோரையும் குறிக்கும் என்கிறார் (Kovaimani, 2000).

Folk என்ற சொல் பொதுப்பண்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட எந்த ஒரு குழுவையும் குறிக்கலாம். குழுவை இணைக்கும் பொதுப்பண்பு, காரணக் கூறு எது என்பது அவசியமில்லை. பொதுவானவற்றில் தமக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லக்கூடிய சில மரபுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. குழு என்பது குறைந்தபட்சம் இருவர் கொண்ட தொகுதியாகும். ஒரு குழுவின் உறுப்பினர் ஏனைய உறுப்பினர்களை அறிந்து வைத்திருத்தல் என்பது இயலாத ஒன்று. ஆனால், அக்குழுவின் மரபுகளை நன்கு அறிந்திருப்பான் என ஆலன் டண்டிஸ் கூறுகின்றார் (Kovaimani, 2000).

Folk என்பது படைப்பவர்களைக் குறிப்பதாகும். Lore என்பது படைக்கப்படுவதைக் குறிப்பதாகும். தமிழில் இது வழக்காறு என்று அழைக்கப்படுகிறது. Folkloreக்கு இணையான தமிழ்ச் சொல்லாக "நாட்டுப்புறவியல்" என்ற கலைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியவர் சு. சண்முகசுந்தரம் ஆவார். இவர் 1975ஆம் ஆண்டு "நாட்டுப்புறவியல் ஓர் அறிமுகம்" என்ற நூல் மூலமாக இச்சொல்லை அறிமுகப்படுத்தினார்.

தொல்காப்பியம்

ஆரம்ப கால மனிதர்கள் கவிதைகளையும், காவியங்களையும் எழுதுவதற்கு முன்னரே அவர்கள் கற்றலும், களித்ததும் நாட்டுப்புறப் பாடலைத்தான் என்பதற்கு தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கியத் தன்மைகள் நமக்குத் துணை நிற்பது என்பதனை,

"பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே
அங்கதம் முதுசொல் அவ்வேழ் நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்
நாற்பே ரெல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழிய தென்மனார் புலவர்"

என்று நாட்டுப்புற வகைப்பாடுகளைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார் (Ramasubramaniyan, 2008).

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

பக்திப் பாடல்களும் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் காணப்படுகிறது. ஆழ்வார்களால் பாடப்பெற்ற நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தமும் முந்தைய காலக் கட்டங்களில் திருமால் பற்றிய பாசுரங்களாக ஏட்டில் எழுதப்பெறாத இலக்கியமாக இருந்தது. நாதமுனிகள் என்னும் பெருமான் அவற்றைத் தொகுத்து நமக்கு நூலாக நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் என்னும் தெய்வீகத் தன்மை நூலாகப் பெற்றோம். அவ்வாறு பாடப்பெற்ற பாடல்களிலும் நாட்டுப்புற இலக்கியத் தன்மைகளை ஆழ்வார்கள் பாடியுள்ளமையைக் காணலாம்.

தாலாட்டு

தாலாட்டு என்பது ஒருவகைப் பாடலாகும். தாய் குழந்தையை உறங்க வைக்க தன் நாவினை அசைத்துப் பாடும் பாடல் ஆகும். தால் + ஆட்டு = தாலாட்டு. தால் - நாக்கு என்பது பொருள். தாலாட்டுப் பாடல்களை நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் ஒன்றான தாலாட்டினை ஆறு. அழகப்பன், தமிழண்ணல் ஆகியோர் தாலாட்டுப் பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

தாலாட்டுப் பாடல்களில் குழந்தையின் அருமை, மாமன் பெருமை, குலப்பெருமை போன்றவை கூறப்படுகின்றன. சான்றாக,

“கொவ்வை இதழ் மகளே - என்
குவிந்த நவரத்தினமே
கட்டிப் பசும்பொன்னே - என்
கண்மணியே கண் வளராய்”

என்று பாடப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தாலாட்டினைப் பெரியாழ்வார் கண்ணனைத் தனது குழந்தையாகவும், தன்னை யசோதை தாயாகவும் பாவித்துப் பாடியுள்ளமையை நாட்டுப்புற இலக்கியப் பெருமையைப் பறைசாற்றுகிறது (Seenivasan, 2000).

சில நேரங்களில் தாயின் எண்ணச் சுவைகளை இறக்கி வைக்கப் பயன்படும் சுவைதாங்கியாக அவர்களது மன அழுத்தத்தின் வெளிப்பாடாகத் தாலாட்டுப் பாடல்கள் திகழ்கிறது என்பதனை,

“ஆராரோ ஆராரோ
வெள்ளிக்கு வெள்ளி
விடியத் தலைமுழுகி
அள்ளி மிளகு தின்னு
அறுபதுநாள் தவமிருந்து
கேதாரி நோன்பாலே
கிடைச்ச திரவியமே”

எனத் தவமிருந்து குழந்தையைப் பெற்ற தாயொருத்தி பாடுகிறாள் (Indirakumari, 2008).

“சங்கின் வலம்புரியும் சேவடிக் கிண்கிணியும்
அங்கைச் சரிவளையும் நானும் அரைத்தொடரும்
அங்கண் விசும்பில் அமரர்கள் போத்ததந்தார்
செங்கண் கருமுகிலே! தாலேலோ!

தேவகி சிங்கமே! தாலேலோ!". தேவர்களின் பெருமையைக் கூறி கண்ணனைத் தாலாட்டில் இசைத்துள்ளார் (Ranganathan & Kamala Ranganathan, 2021).

குலசேகராழ்வார் பெருமாள் திருமொழியில் திருக்கண்ணபுரத்துப் பெருமாளை இராமனாகப் பாவித்துத் தாமரைப் பூவில் பிரம்மனை உருவாக்கியவனே பலம் பொருந்திய தாடகையை அழித்தவனே! வணங்குபவர் தம் மனம் இழந்து இசையும் படியான அழகினைப் பெற்றவனே தாலேலோ என இன்புறச் செய்துள்ளார்.

“புண்டரிக மலரதன்மேல் புவனி எல்லாம் படைத்தவனே!

திண்திறலாள் தாடகைதன் உரம் உருவ்சசிலை வளைத்தாய்!

கண்டவர் தம் மனம் வழங்கும் கணபுரத்து என் கருமணியே!

எண்திசையும் ஆளுடையாய் இராகவனே! தாலேலோ!”

என்று குலசேகராழ்வாரும் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் பெருமையைப் புலப்படுத்தியுள்ளார் (Ranganathan & Kamala Ranganathan, 2021).

பழக்க வழக்கங்கள்

குழந்தைகளை ஒரு செயல் செய்ய அவர்களுக்கு மாற்று முறையாக இதைத் தருகிறேன் என்று சொல்லி அழைப்பதை நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் பழக்க வழக்கங்கள், அதாவது தினமும் குழந்தைக் குளித்து சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பதனை விளக்கப் பெரியாழ்வார் கண்ணனை நீராட அழைத்தல் என்பதில் அழகுபடுத்தியுள்ளார் (Seenivasan, 2000).

“வெண்ணெய்

எண்ணெய் புளிப்பழம் கொண்டு இங்கு

எத்தனை போதும் இருந்தேன்

நண்ணல் அரிய பிரானே!

நாரணனே! நீராட வாராய்!”

எனவும்,

“பேய்ச்சிமுலை

காய்ச்சின நீரொடு நெல்லி

கடாரத்தில் பூசித்து வைத்தேன்

வாய்த்த புகழ் மணிவண்ணா!

மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய்!”

எனப் பாடி

“கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த

மஞ்சளும் செங்கழுநீரின்

வாசிகையும் நாறு சாந்தும்

அஞ்சனமும் கொண்டு வைத்தேன்

அழகனே! நீராட வாராய்!”

எனச் சிறப்பித்து,

“அப்பம் கலந்த சிற்றுண்டி

அக்காரம் பாலிற் கலந்து

சொப்பட நான் சுட்டு வைத்தேன்”

என எண்ணெய்யும், பூசிக் குளிக்க புளியங்காம்பையும், நெல்லி மர இலைகளைப் போட்டு காய்ச்சின நீரை வைத்து குளிக்க வருமாறு அழைப்பதாகப் பாடியுள்ளார் (Seenivasan, 2000). மஞ்சள் விழுதையும் செங்கழுநீர் மாலையையும், சந்தனக் கலவை, கண்ணில் இட மை போன்றவையும் கண்ணனுக்கு வைத்து இருப்பதாகக் கூறுகிறார். அப்பத்துடன் சிற்றுண்டியைப் பாலில் பிசைந்து கரும்பு சேர்த்துச் சுட்டு வைத்திருக்கிறேன். நீராட வா என்பதிலிருந்து எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்தல் அதில் நெல்லி மர இலை, புளியங்காம்பு, சந்தனம் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தும் நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்கவழக்கங்களை அழகுபடக் காட்டியுள்ளார்.

சடங்குகள் சம்பிரதாய பழக்க வழக்கங்கள்

மணம் வீசும் கூந்தலுடைய ஆயர் பெண்கள் அச்சுத்தாலி, ஆமைத்தாலி என்னும் இருவகை தாலியை அணிவது வழக்கம். அவர்கள் காலையில் எழுந்து மத்தாலே ஓசைப்படுத்திய தயிரோசை என்பதன் மூலம் மத்து கொண்டு தயிர் கடைதல் என்பதனை அதிகாலைப் பொழுதில் செய்ய வேண்டிய பழக்க வழக்கம் என்பதனை விளக்கியுள்ளார்.

“கீசு கீசு

காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து

வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்

ஓசைப்படுத்த தயிர் அரவம் கேட்டிலையோ

எனப் பாடி ஆய்ச்சியர் வாழ்க்கை நிலையைக் கூறியுள்ளார் (Seenivasan, 2000).

பால் கறக்கும் முன் எருமைகளைப் பனிப்புல் மேய சிறுவீடு செல்லும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதனை,

“கீழ்வானம் வெள்ளன்று எருமை சிறுவீடு

மேல்வான் பிறந்தென்ன காண்”

கனவு என்பது நம் வாழ்வில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளின் பிரதிபலிப்பு ஆகும். ஆண்டாள் பெருமானைக் காதலித்து மணம் முடிக்க அத்திருமணச் சடங்குகள் நடைபெற்றதைக் கனவுக் கண்டதாகப் பாசுரம் இயற்றி நாட்டுப்புற இலக்கியத்தைச் சிறப்படையச் செய்துள்ளார் (Seenivasan, 2000).

ஆயிரம் யானைகள் சூழ்ந்து வந்து, பூரண கும்பங்கள் வைத்து, நகர் முழுவதும் தோரணம் கட்டி, கமுகம் பாளைகள் அலங்காரம் செய்து, இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்கள் கூட்டம் இங்கு வந்து மணம் பேசி, கூறைப்புடவையை உடுத்தி நாத்தனார் மாலையிட, வைதீகச் சடங்குகளால் அந்தணர் மந்திரம் ஓத, மத்தளங்கள் கொட்ட, மைத்துனன் முறையுள்ள நம்பியான கண்ணன் கைப்பற்ற, தர்ப்பை (வேள்விக்குப் பயன்படுத்தும் குச்சி) போன்றவற்றை இட்டு கண்ணன் கைப்பற்ற அக்னியைச் சுற்றி வருவதாகப் பாசுரம் இயற்றியுள்ளார்.

“வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலஞ்செய்து (Seenivasan, 2000)

இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்குழாம் எல்லாம்

வந்திருந்து என்னை மக்கட்பேசி, மந்திரித்து

மந்திரக் கோடி உடுத்தி, மணமாலை”

“நால்திசைத் தீர்த்தம் கொணர்ந்து, நனிநல்கி

பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லார் எடுத்து எத்தி”

“மத்தளம் கொட்ட, வரிச்சங்கம் நின்றூத

முத்து உடைத்தாமம்”

என கல்யாணச் சடங்குகள் என்பதனைக் கனவில் கண்டதாகப் பாடியுள்ளார் (Ranganathan & Kamala Ranganathan, 2021).

திருவிழாக்கள்

காமதேவன் அவன் தம்பி சோமதேவன் ஆகியோருக்கு ஒருசில இடங்களில் மட்டுமே தைமாதத்தில் வளர்பிறையில் விழாக்கள் கொண்டிருப்பதை நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் விழாக்கள் என்பதனை மிகவும் அழகாகக் காட்டியுள்ளார்.

“தை ஒரு திங்களும் தரைவிளக்கித்

தண் மண்டலம் இட்டு மாசி முன்னாள்

ஐய நுண் மணல் கொண்டு தெரு அணிந்து

அழகினுக்கு அலங்கரித்து, அணங்க தேவா

உய்யவும் ஆம்கொலோ? என்று சொல்லி

உன்னையும் உம்பியையும் தொழுதேன்”

மார்கழி நோன்பு என்பதில் திருப்பாவைப் பாசுரங்களில் கூடாரை வெல்லும் சீர் கோவிந்தா எனப் பாடி மார்கழி மாதத்தில் நெய், பால் உண்ணாமல், மலரிட்டு நாம் முடியோம் என நோன்பு இருந்து கூடாரவல்லி என்னும் திருவிழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றது. அன்று தாயாருக்குப் புத்தாடை அணிவித்து, ஆபரண அலங்காரம் செய்து, அக்காரவடிசல் என்னும் இனிப்பு பதார்த்தம் படைத்து வழங்கப்படுகின்றது (Seenivasan, 2000).

“கூடாரை வெல்லும் சீர்கோவிந்தா

ஆடை உடுப்போம் அதன் பின்னே பாற்சோறு

முட நெய்பெய்து முழங்கை வழிவாரக்

கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோ எம்பாவாய் (Ramanuja Dasan, 2010)

பழமொழி

“பழமொழியை முதுசொல், முதுமொழி என்கிறார் (Ramasubramaniyan, 2008).

நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியும் உடைமையும்

மென்மையும் என்றிவை விளங்கத் தோன்றிக்

குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்

ஏது நுதலிய முதுமொழி”

என்று பழமொழிக்கு விளக்கம் தருகிறார் (Ramasubramaniyan, 2008). நுண்மை, சுருக்கம், ஒலி, உடைமை, மென்மை ஆகிய ஐந்து பண்புகளைப் பழமொழி கொண்டு விளங்குகிறது.

“உழுத உழுத்தஞ்செய் ஊர்க்கன்று மேயக்

கழுதை செவியரிந் தற்றால்”

என்ற பாடலைப் பழமொழிக்குச் சான்றாகத் தருகிறார். உரைநூல் பிசி ஆகிய மூன்றையும் சிறப்பித்து முதுமொழி வரும் என்பதையும் பேராசிரியர் உரையால் அறியலாம் (Ramasubramanian, 2008).

“பழமொழி நானூற்றில் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியில் பழமொழி கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆற்றவும் கற்றவும் அறிவுடையார் அஃதுடையார்

நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை அந்நாடு

வேற்று வாடாகா தமவேயாம் ஆயினா

ஆற்றுணா வேண்டுவதில்”

என்று வழங்கியுள்ளார் (Thamizhamuthu, 2014).

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்திலும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் ஒன்றான பழமொழியைப் பயன்படுத்திப் பெரியாழ்வார் பாசுரம் இயற்றியுள்ளார்.

“ஏழை பேதை ஓர் பாலகன்வந்து என்

பெண் மகளை என்கி

தோழிமார் பலர் கொண்டு போய்ச் செய்த

சூழ்ச்சியை யார்க்கு உரைக்கேன்?

ஆழியான் என்னும் ஆழ மோழையில்

பாய்ச்சி அகப்படுத்தி

மூழை உப்பு அறியாது என்னும்

மூதுரையும் இவளே” (Ranganathan, Kamala Ranganathan, 2021)

ஏழையகைய பெண் இறைவனிடம் விளைவு அறியாமல் காதலில் விழுந்துவிட்டாள் என்பதனை அகப்பையானது உப்பின் சுவையை அறியாது என்கிற பழமொழியும், இவள்தான் அகப்பை பெரியதாக இருக்கும் அது உப்பின் அளவினை அறியாது அதேபோல் மாயவன் மேல் காதல் கொண்டமையை சிறப்புறக் கூறியுள்ளார் (Seenivasan, 2000).

“பெரும் பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து

மருத்துவப் பதம் நீங்கினாள் என்றும்

வார்த்தைப்படுவதன் முன்

ஒருப்படுத்து இருமின் இவளை

உலகளந்தான் இடைக்கே”

மருத்துவன் பதம்பார்த்து சிகிச்சை செய்ய விடாமல் நீங்குவதுபோல் இவள் விலகினாள் என்று பந்துக்களிடம் அவச்சொல் வராமல் கண்ணனிடம் சேர்ந்து விடுங்கள் எனத் தாய் மகளைப் பற்றிக் கூறுவதாகப் பாசுரம் இயற்றியுள்ளார் (Seenivasan, 2000).

பல்லாண்டு வாழ்த்து

உலகையே ஆளும் திருமால் அத்தகைய திருமாலுக்கு எந்தவிதக் குறையும் வராது என எண்ணாமல் பெரியாழ்வார் திருப்பல்லாண்டில் ஆதிசேஷ வாகனம் கொண்ட பெருமாளே திருவோண நாளன்று பல்லாண்டு பாடுவோம் என்று திருமாலின் பெருமைகளைக் கூறி அத்தகைய பெருமாளுக்குப் பல்லாண்டு வாழ்த்துப் பாடுவதாகப் பாசுரம் இயற்றியுள்ளார்.

“பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு

பலகோடி நூறாயிரம்

மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா! உன்

ஆயிரம் பல்லாண்டு”

என்று பாடியுள்ளார் (Ramanuja Dasan, 2010). இதில் கண்ணேறு படாமல் இறைவனுக்கே பல்லாண்டு பாடிய பெருமை பெரியாழ்வாருக்கே என்பதாகும். இவ்வாறு வாழ்த்துப் பாடுதல் என்பது நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் ஒருவகை என்பதாகும். இதனைக் கிராமத்தில் நாகரீகக் கலாச்சார வாழ்க்கையில் பல்லாண்டுப் பாடும் பாடல் முறையை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பதிவு செய்திருப்பதை அறிய முடிகிறது (Mahadevan, 2017).

மீண்டும் மீண்டும் வருதல்

மீண்டும் மீண்டும் வருதல் என்பது நாட்டுப்புற இலக்கிய வகையில் ஒன்றாகும். அதனை நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் சிறப்புறக் காட்டியுள்ளார்.

“எய்த்தார் எய்த்தார் எய்த்தார் என்று

இல்லத்தாரும் புறத்தாரும்

மொய்ந்து ஆங்கு அலறி முயங்க, தாம்”

எனச் சிறப்புப்படுத்தியுள்ளார் (Seenivasan, 2000).

“ஆழ்வார் பெருமாளின் சீல குணத்தைப் பேசுதல் என்பதில்,

செஞ்சொல் கவிகாள்

நெஞ்சம் உயிரும் உள் கலந்து நின்றார் அறியாவண்ணம் என்

நெஞ்சம் உயிரும் அவை உண்டு தானே ஆகி நிறைந்தானே”

என அழகுபடுத்தியுள்ளார் (Seenivasan, 2000).

“நாகத்து அணையானை நாள்தோறும் ஞானத்தால்

ஆகத்து அணைப்பார்க்கு அருள்செய்யும் அம்மானை

மாகத்து இளமதியம் சேரும் சடையானைப்

பாகத்து வைத்தான் தன் பாதம் பணிந்தேனே”

எதுகை ஒன்றி இருபதும் நாட்டுப்புற இலக்கிய ஒருவகை என்பதைப் பல பாசுரங்களில் சிறப்புறக் காட்டியுள்ளார் (Seenivasan, 2000).

“ஆழியான் ஆழி அமரர்க்கும் அப்பாலான்

ஊழியான் ஊழி படைத்தான், நிரை மேய்த்தான்

பாழி அம்தோளால் வரை எடுத்தான் பாதங்கள்

வாழி என் நெஞ்சே! மறவாது வாழ்கண்டாய்”

எதுகை, மோனை சிறப்புற அமையப்பெற்று இருப்பதும் நாட்டுப்புற இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது என்பதை நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் சிறப்புறக் காட்டியுள்ளார் (Ramanuja Dasan, 2010).

முடிவுரை

நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் என்பது ஏட்டில் எழுதப்பெறாத இலக்கியம் எனவும், அவற்றை தமிழின் முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்திலும் காணப்படுகின்றது என்று

கண்டறியப்பட்டுள்ளது. உலகினை வியாபித்து உருவாக்கிய பெருமானைப் பற்றிப் பாடிய ஆழ்வார்களால் பாடப்பெற்ற நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்திலும் நாட்டுப்புற இலக்கியத் தன்மைகள் காணப்படுகின்றன எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. நாட்டுப்புற இலக்கியமான தாலாட்டு என்பதனைப் பெரியாழ்வாரும், குலசேகராழ்வாரும் பெருமானைக் குழந்தையாகப் பாவித்துப் பாடியுள்ளமை சிறப்பு வாய்ந்தது. அத்தகைய தாலாட்டினை இன்றும் நாகரீக உலகில் நாம் பாடுவது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது ஆகும். உடல் நலம் பெற எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பது என்னும் பழக்க வழக்கங்கள் வாயிலாக ஆரோக்கியம் சிறப்படையும் என்னும் கருத்து கூறப்பட்டுள்ளது. ஆய்ச்சியர் முறைப்படி காலையில் தயிர் கடைவது அச்சுத்தாலி, ஆமைத்தாலி என்னும் முறையும், எருமை சிறுவீடு சென்றால் சீக்கிரம் அதிக பால் கொடுக்கும் என்பதும் நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் என்பதனைப் பின்பற்றலாம் என்ற கருத்து எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. திருமண வைபவம் என்ற சொல்லின் மூலம் வேதியர்கள் முழங்க, தர்ப்பை, (வேள்விக்குப் பயன்படுத்தும் குச்சி) அக்னியில் இட்டு அந்தப் புகை உடல் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தும் உறவுகள் வலிமை பெறும். நாத்தனார், மைத்துனர் உறவு சிறப்பிக்கப்படும் எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது. காதல் வயப்படுவதால் தன் மகள் சுவையறியாது இருந்தனள், சரியான நேரத்தில் செய்யாத காரணத்தால் உறவினர்களிடம் அவப்பெயர் ஏற்படும் என்பதனை பழமொழி வாயிலாக அழகுபடுத்தியுள்ளார். வாழ்த்துதல் என்பதில் பெருமானையே வாழ்த்துவதாகப் பாடி அத்தகைய பெருமானுக்குப் பல்லாண்டு பாடி வாழ்வில் உய்வடைவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எதுகை, மோனை, மீண்டும் மீண்டும் வந்த சொற்கள் என்பதில் நாட்டுப்புற இலக்கியத் தன்மைகளைச் சிறப்புப்படுத்திக் காட்டியுள்ளமை சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். அக்கார வடிசல் மற்றும் காமன் சோமன் திருவிழாக்கள் வாயிலாக நோன்பு நோற்று இறைவனின் பேற்றை அடையலாம் என அழகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

References

- Indirakumari, T. (2008) Thumalarthuvi, Ganaka Pathippagam, Tiruchy, India.
- Kovaimani, (2000) Nattupuraviyal, Vikas Pathippagam, Chennai, India.
- Mahadevan, S. (2017) Alwarku Oru Panmuga Nokku, Pachaiyappan College, Chennai, India.
- Ramanuja Dasan, (2010) Naalayira Divya Prabandham Muthal Ayiram, Uma Pathippagam, Chennai, India.
- Ramasubramanian, V.T. (2008) Tholkappiyam Porulathigaram, Pomphuhar Pathippagam, Chennai, India.
- Ranganathan, P.S., Kamala Ranganathan, (2021) Naalayira Divya Prabandham Muthal Ayiram, Sumathi Pathippagam, Chennai, India.
- Seenivasan, M. (2000) Naalayira Divya Prabandham, Srivarakki Press, Chennai, India.
- Thamizhamuthu, E. (2014) Pathenen Keelkanaku Noolgal, Manavar Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License